

ARCHEOLOGISCHE EVALUATIE VAN HET BODEMARCHIEF AAN DE MARKTPLAATS 7 TE LICHTERVELDE

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

ABO Archeologische Rapporten 354

Rapport opgemaakt door:

Derbystraat 55

9051 Gent

september 2018

Dossiernr. 20765.R.01

OE: 2017A347

COLOFON

Titel

Archeologische evaluatie van het bodemarchief aan de Marktplaats 7 te Lichtervelde

Auteurs

Pedro Pype, Irene Jansen, Maarten Praet en Jan Coenaerts

Projectnummer

- 23765 (intern)
- 2017A347 (Agentschap Onroerend Erfgoed)

Plaats en Datum

Gent, juni 2018

Reeks en nummer

ABO archeologische rapporten 354

ISSN 2406-3940

INHOUD

1	Advies	4
---	--------------	---

1 ADVIES

vondsten aangetroffen. Als gevolg van de aanwezige bebouwing binnen het onderzoeksgebied bleek het terrein reeds drastisch genivelleerd en dus verstoord. De enige resten (beerput en uitbraaksporen) die aan het licht kwamen kunnen in verband gebracht worden met de voorafgaandelijk gesloopte boerenhuizen en brouwerij die op basis van de historische cartografie ten vroegste teruggaan tot de 18de eeuw.

Het vondstmateriaal aangetroffen in de onderste beekvulling dateert de afzetting in de 17de-18de eeuw.

Ook het uitgevoerde bouwhistorische onderzoek van de voormalige brouwerswoning wijst op de aanwezigheid van een oorsprong 19de eeuwse kern. Aanwijzingen voor een eventuele oudere voorloper of kern (cfr. jaartal 1732) werden niet vastgesteld.

Het uitgevoerde archeologisch proefsleuvenonderzoek heeft slechts zeer weinig relevante archeologische sporen opgeleverd. De enige aangetroffen sporen betreffen een tweetal bakstenen structuren in werkput 1 en 3 en kunnen onmiddellijk in verband gebracht worden met de voormalige bebouwing bestaande uit enkele arbeiderswoningen, afgebroken in 2014 en de voormalige brouwerij.

Bodemkundig bleek het onderzoeksgebied te bestaan uit een zandlemige bodem met slechts her en der nog de beperkte aanwezigheid van een verbrokkelde humus B-horizont bovenop de C-horizont. De overgang van de zandlemige oostelijke oever naar de alluviale vallei van de Zwanebeek kon duidelijk aangetoond worden in Werkput 1, 2 en 7.

Een ophogingspakket kan in verband gebracht worden met het ophogen en bouwrijp maken van de oostelijke oever in de loop van de 18de eeuw.

In het onderste slibpakket werd een weinig aardewerk aangetroffen dat tevens te dateren is in de 17de of 18de eeuw. Oudere sporen of aanwijzingen voor bewoning werden niet aangetroffen.

Het onderzoek heeft toegelaten inzicht te bekomen in de aard van de inkokering van de Zwanebeek, die, op basis van de originele plannen en bestekken, aangelegd werd tussen 1959 en 1962. Parallel hiermee werd na de constructie van de inkokering de overgebleven bedding opgevuld met puinpakketten vermengd met huishoudelijk afval, waarna de zone fungeerde als tuinareaal.

Ook ter hoogte van de voormalige Brouwerswoning kon aangetoond worden dat er zich onder de bestaande keldervloer geen archeologische sporen of niveaus meer aanwezig waren. Het bouwhistorisch onderzoek heeft toegelaten de oprichting van de voormalige brouwerswoning in de 19de eeuw te dateren.

Aanwijzingen voor een veronderstelde 18de-eeuwse kern werden niet gevonden.

Algemeen kan gesteld worden dat, althans voor wat betreft het areaal binnen het onderzoeksgebied, de oostelijke oever pas vanaf de 17de of 18de eeuw bouwrijp werd gemaakt en pas vanaf de 19de eeuw werd ingenomen door bebouwing.

1.1 DATERING EN INTERPRETATIE

Op basis van de bekomen gegevens lijkt het erop te wijzen dat de oostelijke oever van de Zwanebeekvallei dus niet voor de 18de eeuw in gebruik werd genomen. Het aardewerk in de onderste

beekvulling dateert uit de 17de of 18de eeuw. De aangetroffen bakstenen structuren in Werkput 1 en 3 dateren uit de 19de eeuw. Ditzelfde geldt overigens ook voor de voormalige brouwerswoning.

De eigenlijke natuurlijke vallei van de Zwanebeek werd ingekokerd tussen 1959 en 1961. **Er is dus geen potentieel tot kennisvermeerdering vastgesteld, wat resulteert in de vrijgave van het onderzoeksgebied.**